

Songhefte for Trøndelag SV

Innhold:

<i>Internasjonalen</i>	3
<i>Jeg hadde tenkt</i>	3
<i>Løftet</i>	3
<i>Virvelstevet</i>	3
<i>Revolusjonens røst</i>	4
<i>Frihetens forpost</i>	4
<i>Et rødt flagg</i>	5
<i>Desertøren (Herr President)</i>	5
<i>Ola Tveiten</i>	6
<i>Til ungdommen</i>	7
<i>Kjærlighetsvisa</i>	7
<i>Nordmannen (Millom bakkar og berg)</i>	8
<i>Victor Jara</i>	8
<i>Freds-kanón</i>	8
<i>I natt jag drömde</i>	9
<i>Avanti Popolo</i>	9
<i>Fram Kamerater!</i>	9
<i>Det e itjnå som kjem tå seg sjøl</i>	10
<i>Vi er de mange</i>	10
<i>Ellinors vise</i>	11
<i>Dei to hanane</i>	11
<i>Mannen og kråka</i>	11
<i>He is dead</i>	12

Internasjonalen

Opp, alle jordens bundne trelle
opp, I som sulten knuget har!
Nu drønner det av rettens velde,
til siste kamp der gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden jevner,
opp slaver nu til frihet frem!
Vi intet var, men alt vi evner
til rydning for vårt samfunns hjem.

Ref.

Så samles vi på valen,
seiren vet vi at vi får,
og Internasjonalen
skal få sin folkevår

Arbeider, bonde, våre hære
de største er, som stevner frem!
Vår arvedel skal jorden være,
vi sammen bygge vil vårt hjem.
Som av rovdyr vårt blot er blitt suget,
men endelig slår vi dem ned,
og mørket som så tungt oss knuget,
gir plass for solens lys og fred.
Ref.

Jeg hadde tenkt

Jeg hadde sett deg lenge, der du kom
for alltid vet jeg det når du er nær –
og hadde å tenkt å hilse lett og koldt,
fordi jeg ennå har deg altfor kjær.
Slik ville jeg forsvare meg med kulde
og også verge deg på samme vis,
så alle våre nye drømmer skulle
som sene blomster visne inn i is.

Jeg hadde tenkt, - men da du stanset
med dette hemmelige gode blikk
og dette fjerne smil, jeg vet så meget om –
da skjønnte jeg at planen ikke gikk.
Jeg tok din hånd og kjente fra dens flate
et varsomt strøk, det lille kjærtegn, vi
bestandig brukte i en folksom gate
den gang da ennå intet var forbi.

Av Rudolf Nilsen og Arne Corell

Løftet

Vi som intet eier, men som skapte alt.
Bygget skip og veier og grov gull og salt.
De som møtte nøden i den sorte by,
Med et håp om døden hvert et morgengry -

De som intet lærte uten biblens bud,
hvor det hat vi nærte kaltes synd mot Gud -
Vi som avlet unger for å se dem dø,
Dø i krig og hunger, for ære eller brød.

En gang skal vi hevne, ennå gir vi tål.
Herd din unge evne så den blir som stål.
Vi som intet eier men som skapte alt,
bygget skip og veier og grov gull og salt.

Virvelstevet

La la la la la....

Som ei kaffekvern gjør du jobben din,
hever lønna di og jobber overtid,
selger kroppen, selger hue til et kompani
som profiterer på deg i di arbeidstid.
Du er ei mjølkeku,
men det skal vi snu
– det skal vi gjøre jeg og du!

La la la la la.....

Som en virvelvind skal vi blåse inn
i hver krik og krok og blåse ut hver snok
Og da skal hånda som var knytta gjøre
jobben sin,
og stempla som vi bygde drive vår maskin.
For det er vi går
og det er du som står
– og vil du væra med så kom!

La la la la la.....

Revolusjonens røst

Gi meg de rene og ranke, de faste og sterke menn
De som har tålmod og vilje og aldri i livet går hen
Og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

Gi meg de kolde og kloke som kjenner sin virkelighet
Bedre enn mange som sier de tror, trenger jeg noen som vet
Intet er mer som skrift i sand enn løfter om kjærlighet.

Gi meg de bitre og steile, som ikke har frykt i sitt blikk
Gi meg de gudløse, stolte, som ikke har trang til mystikk
Men dristig vil skape en himmel her etter sin egen skikk

Gi meg de brennende hjerter som aldri gir tapt for tvil
Som aldri kan kues av mismot, og trues av sorger til hvil,
Men møter hver seier, hvert nederlag, med det samme usårlige smil.

Ja, gi meg de beste av dere, og jeg skal gi dere alt
Ingen kan vite før seiren er vår, hvor meget det virkelig gjaldt –
Kan hende det gjelder å redde vår jord, de beste blant dere er kalt!

Frihetens forpost

Ser du byen og hjembygdas lier?
Ser du bølgende åser og fjell?
Det er folkets og fremtidens Norge.
Det er ditt, du skal eide det selv.
Kan du høre det duver imot deg som en sang i den høstlig kveld!

Refreng;
Kamerater, kamerater!
Det er frihetens forpost her nord.
Vi skal bygge, vi skal trygge,
vi skal verge hver fot av dets jord.

Dette hjem er vårt dyreste eie.
Her har slekter i hundrer av år
gjennom hverdagens trofaste virke
ryddet grunnen for arbeidets kår.
Her har fedrene strevet og kjempet
for en framtid som nu er blitt vår.

Kamerater!

Se, det lysner av dag over landet,
og det gror selv i kløfter og skar.
La det fylle vårt sinn og vår tanke,
la oss gi det hver evne vi har.
Kan du høre den bruser imot deg
denne sang som i dag krever svar!

Kamerater!

Et rødt flagg

De holdt ikke løftene sine
Vi hørte tålmodig på alt deres prat
Vi ventet men ingenting skjedde.
Hvem tjener i grunnen
Kommune og stat?
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Men så ble det borte
Det maner til samling igjen.

De gamle i bygda kan minnes
Og snakke om steder glemte ei tid
Om Austmarka, Julussa, Jura
Om kampen mot gule og statspoliti
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Vi fant det på loftet
Og nå bør det brukes igjen.

I dag griner annen slags armod.
Vi får bare arbeid langt borte et sted.
Vi drives fra jorda og skogen,
Og sagbruk og småindustri legges ned.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Nå krever vi retten
Til arbeid i bygda igjen.

Ei krise er kommet tilbake
Og den banker først på en arbeiders dør.
Og siden hos bonden, hos mange,
For pengene samles hos færre enn før.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
De eiendomsløse
Blir nødt til å våkne igjen.

Det finnes et skille i verden
Og det går på tvers over grenser og land.
På ei side står kapitalen
På den andre hver utbytta kvinne og mann.
Et rødt flagg har flammet
Før i vår grend, kamerat.
Det gjelder for alle og velge ei side igjen.

Desertøren (Herr President)

Herr President jeg skrev et brev jeg nå vil
sende,
og får du tid kan hende De leser dette brev.
For jeg har mottatt selv et brev fra
militæret,
som sier jeg skal være ved fronten onsdag
kveld.
Men jeg ble ikke sendt til jorden for å
drepe,
så meg kan ingen slepe til krig herr
president!
Beklager hvis det gjør Dem sint å lese
dette.
Nu har De altså sett det:
Jeg vil bli desertør.

I krigen har jeg selv sett far og brødre falle,
og selv forlot jeg alle de små som gråt
farvel.
Min mor fant hvilested hvor ingen
sprenggranater
og syngende soldater forstyrrer hennes
fred.
De årene jeg satt som fange, tok de fra meg
den kvinnen livet gav meg, mitt hjerte har
de tatt!
I morgen tidlig går jeg ut av døren førenn
det gryr og stenger døren
mot livets døde år.

Som tigger vil jeg gå på veiene i riket,
og der vil jeg predike for store og for små:
Si nei til dette hat som krigens lov vil
fordre,
nekt blankt å lystre ordre!
Bli aldri mer soldat!
Herr President, om blod har De nu talt så
meget.
De bør gi Deres eget for slik aposteltro!
Men tar De meg, så meld til hæren at jeg
bare
kan skytes – uten fare,
jeg skyter ikke selv.

Ola Tveiten

Eg heiter Ola Tveiten og eg er ein arbeidsmann.
Eg eig ein traktor og meg sjøl og gjer så godt eg kan.
Og bjørnen ligg i sitt vinterhi, men det gjer ikkje eg.
For i heile vinter har eg vore med og rydda veg.
Og vegen blei fin og brei og slett. – Suddelida suddelidei!
Den finaste eg har sett. – Suddelida suddelidei!
Nei, det var ingen krøttersti.
Om ikkje han ligg der til evig tid
så skal eg ete opp lua mi!
Suddelida suddelidei! Tra la lalala la! Fyll opp mitt tomme krus!

Og eg har vel lempa pukkestein og eg har vel lempa grus.
Og eg har vel lengta heim ein gong til kjerring og til hus.
Og eg har vel budd på brakke vekesvis i strekk.
Og er har vel banna om kvelden og ønske meg ti mil vekk.
For dagen var lang og han var svart. – Suddelida suddelidei!
Arbeidet var tungt og hardt. – Suddelida suddelidei!
Spør du meg skal du få svar
at det var arbeid for en kar
ifrå oktober til januar.
Suddelida suddelidei! Tra la lalala la! Fyll opp mitt tomme krus!

Og snart skal vegen opnast med mange store ord.
Så får vi sjå ein kakse som kan klippe av ei snor.
Og narren står og smiler – vi har sett det så ofte før –
og held sin takketales for den stolte kontraktør.
Så roper dei alle høgt: Hurra! – Suddelida suddelidei!
Og får biletet sitt i bla'. – Suddelida suddelidei!
Men du finn nok ikkje oss
blant dei fine folk i floss'.
Nei, du kan be dei dra til Moss!
Suddelida suddelidei! Tra la lalala la! Fyll opp mitt tomme krus!

Og når du sit i bilen din ein skinande sommardag,
så send ein venleg tanke til eit trufast arbeidslag
som har jobba seg frametter vegen i fleirfaldige tunge mil
for at du skal få trø på ein gasspedal og kjøre kvarhelst du vil.
Mens vi rydda vegen bit for bit. – Suddelida suddelidei!
Kvar meter har kosta slit. – Suddelida suddelidei!
Men vegen skal du ha.
Om du ikkje tykkjer han er bra lukt til helvete kan du dra!
Suddelida suddelidei! Tra la lalala la! Fyll opp mitt tomme krus!

Til ungdommen

Kringsatt av fiender, gå inn i din tid!
Under en blodig storm – vi deg til strid!
Kanskje du spør i angst, udekket, åpen:
hva skal jeg kjempe med, hva er mitt
våpen?

Her er ditt vern mot vold, her er ditt sverd:
Troen på livet vårt menneskets verd.
For all vår fremtids skyld, søk det og dyrk
det,
dø om du må – men: øk det og styrk det!

Stilt går granatenes glidende bånd.
Stans deres drift mot død, stans dem med
ånd!
Krig er forakt for liv. Fred er å skape.
Kast dine krefter inn. Døden skal tape.

Elsk og berik med drøm alt stort som var.
Gå mot det ukjente, fravrist det svar.
Ubygde kraftverker, ukjente stjerner -
Skap dem med skånet livs dristige hjerner.

Edelt er mennesket, jorden er rik!
Finnes her nød og sult, skyldes det svik.
Knus det! I livets navn skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd eies av alle.

Da synker våpnene maktesløst ned.
Skaper vi menneskeverd skaper vi fred.
Den som på høyre arm bærer en byrde
dyr og umistelig kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt fra søster til bror:
Vi vil bli gode mot menneskenes jord.
Vi vil ta vare på skjønnheten, varmen -
som om vi bar et barn varsomt på armen

Kjærlighetsvisa

Når sommerdagen ligg utover landet
og æ og du har funne oss ei strand
og fire kalde pils ligg neri vannet
og vi e' brun og fin og hand i hand.
Når vi har prata om ei bok vi lika
og alt e' bra og ikkje te' å tru
Ingen e' så god som du da
ingen e' så god som du

Og når æ kryp til sengs og frys på beinan
og du har lagt dæ før mæ og e' varm
så veit du æ e' liten og aleina
og låne mæ litt dyna og ei arm
Og dagen den e' vektig og den kræv
oss men natta den e' din om min og nu
Ingen e' så god som du da
ingen e' så god som du

Men av og te' når tegnan blir førr tydlig
og dæm som sitt med makta gjør mæ
skræmt

Når de fine ordan dæmmes blir motbydlig
og tankan bak e' jævlig dårlig gjæmt
Da har æ ei som veit at folk vil våkn' opp
og at vinden i fra høyre snart vil snu
Ingen e' så god som du da
ingen e' så god som du

Nordmannen

Ivar Aasen

Millom bakkar og berg utmed havet
heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender:
der var ingen som der hadde bygt.
”Lat oss rydja og byggja oss grender
og så eiga med rudningen trygt”.

Han såg ut på det bårute havet:
der var ruskut å leggja utpå;
men der leikade fisk nedi kavet,
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte:
Gjev eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønkar som hagar,
når det laver av blomar på strå,
og når nettene er ljose som hagar,
kan han ingen stad venare sjå.

Sud om havet han stundom laut skrida,
der var rikdom på benkjer og bord,
men ikring såg han trældomen kvida
og so vende han atter mot nord.

Lat no andre om storleiken kivast,
lat deim bragla med rikdom og høgd,
millom kaksar eg ikkje kan trivast,
millom jamningar helst eg er nøgd.

Når han kom på dei rikaste leider,
såg han tidt at han litet var kjend;
men han visste ein vyrndad og heider,
som kan bu i den armaste grend.

”Lat deim hava den æra dei kunna,
og sin rikdom og styrkje dertil,
når som berre dei meg vilja unna
å få råda min arv som eg vil.”

Victor Jara

På en stadion i Santiago
Står sangeren Victor Jara
Tatt til fange av tause soldater
Som frykter hans sang og gitar.
Uten fingre med innslåtte tenner,
Soldater må passe sin vakt.
Trassig synger han for sine venner,
En sang fylt av hat og forrakt.
a-a-a-a-a-a-a.....

På en stadion I Santiago
Synger 6000 mennesker i kor
En sang til de tause soldater:
”Kom med oss! Syng med oss, bror!”
Svaret er skarpe geværskudd,
Kampen er ulik, min venn.
Når sangen er borte med vinden
- ligger sangeren Jara igjen!
a-a-a-a-a-a-a....

På en stadion I Santiago
Mistet sangeren Jara sitt liv
I triumf fjernet bødlene kroppen
Og tørket sin blodstenkte kniv.
Victor Jara din sviktende stemme
Bar høyt over trommenes smell!
Vi skal love deg aldri å glemme
- en sangfugl fra Chile, fravel!
a-a-a-a-a-a-a.....

Freds-kanón

:/: Hver og en under hvert sitt vintre
Skal føle fred og ingen frykt :/:

:/:Om til et plogskjær sverdet smis
Ingen skal lære krigens spill :/:

I natt jag drömde

I natt jag drömde något som
jag aldrig drömt förut,
jag drömde det var fred på jord,
och alla krig var slut.

Jag drömde om en jättesal,
där statsmän satt på rad
så skrev dom på ett konvolut,
og reste sig och sa:

Det finns inga soldater mer,
det finns inga gevär,
och inga känner lengre till,
det ordet militär.

På gatorna gick folk omkring
och drog från krog till krog
och alla drack varandra till,
och dansade och log.

I natt jag drömde något som
jag aldrig drömt förut,
jag drömde det var fred på jord
och alla krig var slut.

Avanti Popolo

Avanti popolo, alla riscossa
:/: bandiera rossa:/:
Avanti popolo, alla riscossa
Bandiero rossa trionfera
bandiero rossa la trionfera

:/:bandiero rossa la trionfera:/:
e viva il comunismo e la libertà

avanti popolo, alla canone
:/: rivoluzione:/:
avanti popolo, alla canone
rivoluzione trionfera
rivoluzione la trionfera

:/:rivoluzione la trionfera:/:
Viva il comunismo e la libertà!!!

Fram Kamerater!

Fram kamerater
Fram mot krigerånden,
Fram mot vold og barbari.
Slå tyranniet våpnene av hånden
Ellers blir vi aldri fri.

Refreng:
Skjønt det er vi som bærer dagens byrde
Vi som legger krefter til
Så er det oss og våre de vil myrde
Når vi livets lykke kreve vil.

Tro ikke dem som tenner hatets flamme
Brødre og bak grensen bor.
Vi alle ned blir knuget av den samme
Makt som knuger alt på jord.

Refreng

Hvis noen gang vi blodig krigsdåd øver
Blir det for å være fri.
Dem som vårt arbeids frukter grusomt
røver
Fri for gulletts tyranni!

Refreng

Det e itjnå som kjem tå seg sjøl

Da æ var liten unge og låg i ei lita seng,
så vesst æ ingen verdens ting om fattigdom
og peng.

Det er itjnå som kjem tå sæ sjøl.
Det først æ lært de lært æ når æ skull lær å
gå,
det var sannele itj lett kan skjønn æ vesst
itj arme råd.

Refreng:

Det er itjnå som kjem tå sæ -
sjøl er du lett som en spøl.
Men sammen så veier vi fleire tonn
med littegrann hjølp gjør det littegrann
monn.
Det er itjnå som kjæm tå seg sjøl.

Og itjnå likar vart det da alfabetet kom
æ spikulert så tankan vart både tynn og
tom.

Det er itjnå som kjem tå sæ sjøl.
Og tallrekka ja ennu vær med brudden
brøk, å ja
men lærar´n min han kom og bøyd seg over
mæ og sa:

Refreng

Seinar med i livet så vart det kamp og bønn
om mat og klea, hus og heim og
skattetrekk og lønn.

Det er itjnå som kjem tå sæ sjøl.
Og prisan dem var altfor høg, og tariffen
for låg.
Æ trudd på Storting og på snakk, heilt
innte æ såg:

Refreng

Det kjem ein dag, æ veit itj æ, han kan vel
kåmma snart
da ting ska skift og nye ting ska moas etter
kvart.

Det er itjnå som kjem tå sæ sjøl.
Da er det opp te dæ og mæ ka lei allting
ska ta,
og hus' på det som Lenin og Marx og Mao
sa:

Refreng

Vi er de mange

Vi er de mange som bygger ei ny tid,
Neven som kyttes og hammer'n har vi.
Framtida hamrer vi fast med hvert slag,
Vi seirer i morgon, vi kjemper i dag.

Refreng:

For bak den flammende og røde fane
Går vi men kjærlighet og hat.
Den viser veien til folkets framtid
For verdens proletariat.

Imperialismen som herjer i dag
Skal hogges i småbiter slag etter slag.
Armèen som nå bygger framtida er vi
Så bryter vi lenkene, så er vi fri!

Refreng

Løgngen de bygger sin makt med er stor,
Men sannheten kan ikke knuses med ord.
Så bruker de vold og så bruker de makt,
Men folket har lært nå stor folket på vakt!

Refreng

Ellinors vise

Ka e det som æ drømme om
at æ en dag ska våkne opp å vite,
at arbeidet æ leve med,
e mykje mykje meir enn det å slite.

Æ drømme om å være fri
i lag med alle folkan som æ like.
Æ drømme om ei anna tid
da ingen folk e fattige og rike.

Æ drømme om at alle dæm
som trekke garnan langt der utpå sjuen
skal få ei bedre tid i lag med dæm
som jobbe skift på en fabrikk i byen.

Og dæm som har en liten gård,
nån kyr og ei gjeld dem ikkje klare.
Æ drømme at dæm får en vår
dæm bruke te nå' meir enn det å spare.

Æ drømme at vi får en vår
da undertrøkkinga å jorda stanse.
Ei ny tid kommer sjøl om fjellan står,
og det bli like fint å jobbe som å danse.

Dei to hanane

:/: Når den svarte hanen har gale
då ligg natta mørk over jorda. :/
:/: Men når den raude hanen gjel
då syng eg saman med sola. :/:

Refereng:
Vind, vinden skal føre
Bort min song om det er ei løgn du får
høre.
Vind, kva skal vi gjøre,
Songen syng eg for dei som vil og kan
høre.

Og dei møttes på ein arena
nebb mot nebb framfor kvarandre.
Jarn og eld har den svarte,
men sitt mot det har den andre.

Refreng

Hane svart, du mørke forrædar!
Sei kven lånte deg krefter i klørne?
Den raude hanen vil vinna
med si eiga kraft attom fjørne.

Refereng

Hane svart, svartare enn natta!
Du ligg stiv før dagen har lide.
Den raude hanen kan aldri døy
når sola står på hans side.

Mannen og kråka

Og mannen han gjekk seg i vedaskog,
Hei fara i vedaskog
Der satt det ei kråke i lunden og gol,
Hei fara, falturilturaltura.

Og mannen han tenkte med sjølve seg,
Hei fara med sjølve seg
”Skal tru om den kråka vil drepa meg.”
Hei fara....

Og mannen han spente sin boge for kne.
Så skaut han den kråka så ho datt ned.

Så spente han føre dei folane tolv.
Så køyrdde han kråka på låvegolv.

Av tarmene lagde han tolv par reip.
Og klørne dei brukte ´n til møkkagreip.

Av skinnet så laga han stoveglas.
Og nakken den sette ´n på kyrkja til stas.

Av nebbet så laga han kyrkjebåt.
Så folk kunne ro både til og frå.

Og kjøttet det salta ´n i tynner og fat.
Og tunga den hadde ´n til jolemat.

Og hjartet det satte ´n på fiskekrok.
Og ingen har sett slik en fisk han drog.

Og den som ´kje kråka kan nytta så.
Han er ikkje verd ei kråke å få

HE IS DEAD

Tekst: Otto Nilsen. Melodi: Hoagy Carmichael

Jeg kan huske en trall fra de første trettital, noen strofer a´n i alle fall
Fra dens engelske refreng, har jeg hentet mitt poeng:
He is dead, but he won´t lie down.
Under grus og ruin I bunkers i Berlin gjorde herrefolkets helt sorti´n
Med pistol og cyanid endte voldens storhetstid –
He is dead, but he won´t lie down
He is dead, he is dead, og hans aske ble for alle vinder spredd
Som så mang en tyrann gjennom tiden endte han
i et ragnarokk av bål og brann
Likevel ser vi så menn at herr Hitler går igjen.
He is dead, but he won´t lie down.

Av hans giftige ånd, ble det lagret opp et fond, i Madrid så vel som Lissabon.
Franco, liksom Zalazar, brukte samme formular:
He is dead, but he won´t lie down.
Når det gjelder profitt kan man gjøre svart til hvitt,
både Voerster og kollega Smith, hevder herrefolket rett ,
og kan synge som duett:
He is dead, but he won´t lie down.
Og i Prag, kom en dag, en «beskytter» i fra øst av samme slag.
Det fins arvegods fra´n ved et annet ocean: Chiles junta har lært tonen a´n
Fra et velkjent partitur: mord og vold og grov tortur,
he is dead but he won´t lie down.

I vår fredstidskultur har vi ikke mer sensur, så vårt skoleverk har en figur
Som med Hitlersk tåkeprat slo til lyd for rasehat –
he is dead but he won´t lie down.
Blücher ligger på bunn av det trange Drøbaksund,
men nå er´n viss våknet av sin blund
ved en yngre slektning som til sin unghird roper: Kom.
He is dead bud he won´t lie down.
D´er aktuelt, med en helt, som kan brøle Über alles in der Welt
Skal ha få sin «encore» etter mer enn tretti år? Nei d´er på tide at han hvile får.
Tenk så herlig det kan bli hvis en dag vi trygt kan si:
He is dead and he´s staying down – he is dead and he´s staying down!